

ת"פ 57516/12/19 - מדינת ישראל נגד יצחק גברילוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 57516-12-19 מדינת ישראל נ' גברילוב

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רועי חמדני

נגד

יצחק גברילוב

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד דרור אשכנזי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתאריך 24.9.18, עת המתלונן ניסה לצאת עם רכבו מחניון בתל אביב, צפר לו הנאשם שיזיז את רכבו. בהמשך, ניסה המתלונן לעקוף את רכבו של הנאשם בנסיעה איטית, ובתגובה יצא הנאשם מרכבו ופתח את דלת רכב המתלונן אשר נטרקה אך הנאשם ניסה לפתוח אותה שוב. באותן נסיבות, יצא המתלונן מרכבו והשניים אחזו ודחפו האחד את השני. בשלב זה, תקף הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בפניו באופן בו המתלונן נפל ארצה והחל לדמם מפניו. הנאשם עזב את המקום ועוברי אורח הזמינו ניידות מד"א ומשטרה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות ושברים בפניו אשר הצריכו ניתוח בהרדמה כללית, במהלכו בוצע שימוש בפלטות ובברגים וקיבוע תוך לסתי, וכן רדוקציה לשבר באפו. עוד נגרמו למתלונן המטומות וחבלות בידו ובברך ימין.

בטרם נשמעו טיעונים לעונש, ולאור הסכמת הצדדים, הופנה עניינו של הנאשם לקבלת תסקיר שרות מבחן. בנוסף, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השרות אשר מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות.

תסקיר שרות מבחן

2. שרות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, מהן עולה כי גדל במשפחה נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד ובהמשך למד לימודי תעודה בתחום הקולינריה. הנאשם לא גויס לצבא עקב אי התאמה, עבד במספר עבודות מזדמנות עד שהשתלב בתחום הסלולר ופתח עסק בתחום זה עם אחיו בו הוא עובד עד היום. הנאשם בן 32, נשוי ואב לשלושה ילדים. שרות המבחן התרשם כי הנאשם הוא איש משפחה ועבודה המתפקד באופן נורמטיבי, ועל אף הסתבכות יחידה עם החוק לפני למעלה מעשור הצליח להתרחק מגורמים שוליים, כאשר העבירה נשוא תיק זה היא

חריגה בחייו. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה והכיר בצורך לפצות את המתלונן. לדבריו, בעקבות האירוע ובעידוד משפחתו החל לבחון את דפוסי התנהגותו, השתתף בסדנת "און ליין" לוויות רגשי וניהול כעסים ואף הביע רצון להשתלב בטיפול ייעודי במסגרת שרות המבחן. בנסיבות אלה, ולאור חלוף הזמן מביצוע העבירה בלא שנפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, העריך שרות המבחן סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה מצדו, והמליץ על ענישה של 100 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה ציין את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ונסיבות ביצועה, וכן הפנה לתיעוד הרפואי של המתלונן ולצילומי החבלות שנגרמו לו (טמ/2). בטיעונו, הסתייג ב"כ המאשימה מהאמור בתסקיר שרות המבחן וטען כי מדובר בתסקיר כללי אשר לא התייחס לפרטים חשובים כגון נסיבות ביצוע העבירה, קורבן העבירה, ולתפיסת הנאשם את האירוע. עוד ציין כי על אף הרשעת הנאשם בעובדות בהן הודה, לפיהן עזב את מקום האירוע לאחר התקיפה, טען הנאשם בפני שרות המבחן כי לא ברח מהזירה וכן כי תקף את המתלונן רק לאחר שזה פגע בו פיזית ראשון. לגבי הסדנה בה השתתף הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי אין מדובר בטיפול ייעודי. בנסיבות אלה, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים. אשר למיקומו של הנאשם במתחם, טען ב"כ המאשימה כי במקרה זה יש להעדיף את שיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. לפיכך, עתר למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, לצד ענישה נלווית ופיצוי מוסכם על סך 12,000 ₪ למתלונן. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לביסוס טיעונו.

4. ב"כ הנאשם התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, לרבות האלימות ההדדית שקדמה למכת האגרוף, ולכך שמדובר במכה אחת ולא ברצף של פעולות אלימות מצד הנאשם. עוד הפנה לנטילת האחריות על ידי הנאשם, אשר לחובתו הרשעה אחת ישנה בגין עבירה שאינה מתחום האלימות, וכן להשפעת ניהול ההליך המשפטי על חייו. בעקבות האירוע, פנה הנאשם למכון טיפולי והשתתף בסדנה לוויות רגשי וניהול כעסים ובהמשך הביע רצון להשתלב בטיפול ייעודי במסגרת שרות המבחן. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שרות המבחן להטלת ענישה של 100 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן. ב"כ הנאשם צירף פסיקה לביסוס טיעונו וכן אישור לגבי השתתפות הנאשם בסדנה.

5. הנאשם בדברו, קיבל אחריות על מעשיו ושיתף אודות הסדנה בה השתתף עם אשתו, אשר עסקה בשליטה בכעסים וזאת על אף שלטענתו מעולם לא נקט באלימות כנגדה.

דין והכרעה

אי הרשעה

6. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית קודמת לבחינת הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 2327/19 גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 ו-11, (19.5.2019)). לפיכך, אדון תחילה בשאלה האם מדובר במקרה חריג ויוצא דופן בו יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם. דיון זה יהיה קצר וממוקד,

בהתחשב בכך שב"כ הנאשם הסתפק בפתח טיעוניו בבקשה כללית לפיה "בית המשפט יעשה שימוש בסעיף 192א ויורה על מתן צו מבחן" (עמ' 9 ש' 29-30 לפרוט'). לא ניתנה כל הנמקה לבקשה זו, ולמעשה - די בכך על מנת לדחותה על הסף. יתרה מכך: בסיום טיעוניו לעונש, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שרות המבחן להטלת מאסר מותנה, פיצוי, צו מבחן ושל"צ, כאשר עונש של מאסר מותנה אינו עולה בקנה אחד עם ביטול הרשעה.

בבחינת למעשה מהדרוש, אפנה לצורך בבחינת סוגית ביטול הרשעה בהתאם לשני התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב(ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב (3) 337 (1997)): סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. כאמור, לא נשמע כל טיעון ולא הוצגה כל ראיה להוכחת פגיעה כלשהי, ודאי שלא פגיעה חמורה וקונקרטית, בסיכויי שיקום הנאשם ככל שהרשעתו לא תבוטל (ראו לענין זה רע"פ 1240/19 עופר לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8, (24.3.2019) והאסמכתאות המפורטות שם). כך, הנאשם לא הוכיח תנאי נדרש זה. בנוסף, ב"כ הנאשם לא טען דבר אף לגבי התנאי המצטבר הנוסף, וספק רב בעיני האם סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.

בנסיבות אלה, אין מדובר באחד המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם נוצר פער קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה.

לפיכך, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם

7. אלימות כלפי אחר מהווה פגיעה בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. המחוקק ראה לנכון להחמיר בענישה שנקבעה לצד עבירת תקיפה הגורמת חבלה חמורה, וקבע לצדה עונש מרבי של 7 שנות מאסר. באופן דומה, עמד בית המשפט לא פעם על תפקידו במקרים של פתרון סכסוכים בדרך אלימה: **"נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות..."** (ע"פ 1892/15 אימאן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 11, (31.5.2015)).

באופן מפורש יותר, התייחס בית המשפט לצורך בהחמרה בענישה בשל תופעה מתפשטת של אלימות על רקע שימוש בדרך וקבע כך:

"התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה"
(רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (2.8.2018)).

8. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המשתנות בין מקרה למקרה, במיוחד בעבירות כגון עבירות אלימות להן מנעד נסיבות רחב ביותר (ע"פ 1127/13 עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (15.1.2014)).

במקרה הנדון מדובר באלימות נקודתית ולא מתמשכת, במסגרתה חבט הנאשם במתלונן במהלומת אגרופ אחת אשר גרמה לחבלה חמורה. נתון נוסף בו יש להתחשב לקולה, הוא המגע הפיזי ההדדי אשר קדם לביצוע העבירה, בדמות דחיפות הדדיות בין הנאשם למתלונן אשר יצא מרכבו אל הנאשם. לצד זאת, יש לתת משקל לחומרה לכך שבטרם החלה אלימות פיזית, הנאשם הוא שיזם את האירוע בכך שניסה לפתוח את דלת רכבו של המתלונן פעמיים, ומשקל נוסף לכך שלאחר תקיפת המתלונן, ועל אף נפילתו ארצה בעודו מדמם בפניו, עזב הנאשם את המקום בטרם הגעת כוחות מד"א ומשטרה. משקל משמעותי נוסף יש לתת לנזק הרב שנגרם למתלונן, כפי שעולה מהתיעוד הרפואי בעניינו אשר פירט שברים מרובים בדפנות סינוס משני צדדיו, שברים ברצפת ארובת העין הימנית ועוד (טמ/2).

9. רמת הענישה בפסיקה בגין עבירת חבלה חמורה משתנה ממקרה למקרה, הכל בהתאם לנסיבות האירוע, אופי האלימות, שימוש באמצעים שונים, מידת החבלה ועוד. דוגמה להשפעת נסיבות המקרה ניתן ללמוד מהפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, בה הוטלו עונשי מאסר ממושכים בגין עבירת חבלה חמורה, אולם בכל אותם מקרים מדובר היה באלימות במהלכה בוצע שימוש בכלי כגון מטף כיבוי אש או במספר מהלומות אגרופ ולא אחת. אף במקרים בהם מדובר היה במכת אגרופ בלבד, ניתן להצביע על ענישה של מאסר בפועל למשך מספר חודשים (רע"פ 2546/22 **דמיטרי טרושצ'קין נ' מדינת ישראל** (13.4.2022); רע"פ 726/19 **דוד עמיאד נ' מדינת ישראל** (31.1.2019)), או מאסר לריצוי בעבודות שרות (רף המתחם הנמוך במסגרת ע"פ 4678/18 **פבל אנופרייב נ' מדינת ישראל** (23.1.2019); ענישה בע"פ"ג (ב"ש) 31326-07-21 **יצחק טל נ' מדינת ישראל** (4.11.2021); עפ"ג (מרכז) 31326-07-21 **יצחק טל נ' מדינת ישראל** (16.5.2017)). אף פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם מבססים רמת ענישה דומה, כאשר באחד מהם הוטל מאסר בעבודות שרות ואילו באחר נקבע מתחם ענישה המתחיל במאסר בדרך של עבודות שרות אך בשל שיקולי שיקום מבוססים הוחלט באותו מקרה לסטות מהמתחם לקולה.

מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ולפיכך אין זהות בינו לבין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016)).

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, תוך דגש על עקרון ההלימה, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין מספר חודשי מאסר שירוצה בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

10. ב"כ הנאשם מיקד את טיעונו בהמלצת שרות המבחן וביקש כי בית המשפט יאמץ אותה. להמלצת שרות המבחן קיימת חשיבות רבה בעת גזירת העונש, במיוחד בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולשיקולי שיקומו. יחד עם זאת, מלאכת האיזון בין שיקולי הענישה השונים, ובהם שיקולי השיקום, מוטלת על בית המשפט (רע"פ 5613/20 **זאקי אלהוזייל נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (25.8.2020)).

בחינת המקרה הנדון מעלה כי מדובר בנאשם לו הרשעה קודמת אחת בלבד בגין עבירה מסוג אחר. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו בכך שהודה בבית המשפט במיוחד לו, וכן השתלב בסדנה פרטית שהתקיימה במרשתת בהנחיית עובד

סוציאלי המתמחה בעבירות אלימות במשפחה. בנוסף, הנאשם הביע רצון להשתתף במסגרת טיפולית ייעודית מטעם שרות המבחן. לצד מוטיבציה זו, כל שהוצג הוא אישור כי הנאשם נטל חלק בסדנה אך לא התקבל מידע מפורט לגבי תכני הסדנה, אופן השתלבות הנאשם בה, מסקנות לגבי רכישת כלים על ידו להתמודדות במצבי לחץ ועוד. אמנם, עבור שרות המבחן די היה בכך שמדובר בהסתבכותו היחידה של הנאשם בעבירות אלימות, קבלת אחריות על ידו ורצונו להשתלב בהליך טיפולי, על מנת להגיע למסקנה בדבר מסוכנות עתידית נמוכה מצדו. יחד עם זאת, נתונים אלה מציבים את עניינו של הנאשם לכל היותר ברף נמוך של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו. משקל נוסף לקולה יש לתת לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ולהשפעת אופי העונש ומידתו על הנאשם ועל משפחתו הקרובה.

למול נתונים אישיים אלה, עומד העיקרון המנחה של הלימה וכן שיקולי ענישה של גמול והרתעת הרבים, במיוחד נוכח תופעת הבריונות האלימה אגב שימוש בדרך.

לגבי פיצוי המתלון, מדובר ברכיב המתחייב במסגרת המקרה הנדון. אני מוצא כי יש לקבל את הסכמת הצדדים לגבי גובה רכיב זה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי עבודות השרות.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלון בסך 12,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים, החל מיום 1.12.22 ומדי חודש בחודשו.

ניתן לשלם את הפיצוי באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי:** באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il או דרך מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) בטלפונים 35592*, 073-2055000.
- **במזומן:** בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.